

חוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), תשל"ט-1979 *

1. חוק זה לא יחול אלא בתקופה שקיים במדינה מצב של חירום בתוקף אכרזה לפי סעיף 9 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.¹ תחלה

2. (א) היה לשר הבטחון יסוד סביר להניח שטעמי בטחון המדינה או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצויין בצו ושלא תעלה על ששה חדשים. צו מעצר

(ב) היה לשר הבטחון יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תקפו של צו לפי סעיף קטן (א) (להלן - צו המעצר המקורי), שטעמי בטחון המדינה או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העציר במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.

(ג) היה לראש המטה הכללי יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי שר הבטחון לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של ראש המטה הכללי.

(ד) צו לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד האדם שעל מעצרו הוא חל.

3. צו מעצר לפי חוק זה יבוצע על ידי שוטר או חייל כמשמעותו בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955,² וישמש אסמכתה לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר, בתנאים שקבע שר המשפטים בתקנות בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והבטחון של הכנסת; בתקנות כאמור ניתן לקבוע בין השאר הוראות בדבר משמעת העצירים במקומות המעצר. ביצוע

4. (א) נעצר אדם על פי צו שר הבטחון לפי חוק זה, יובא תוך 48 שעות ממעצרו, ואם היה בתחוף לפני כן במעצר על פי צו ראש המטה הכללי - תוך 48 שעות ממעצרו לפי צו ראש המטה הכללי לפני נשיא בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נעצר, והנשיא רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני הנשיא ולא הוחל בדין לפניו תוך 48 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין. ביקורת שיפוטית על צו המעצר

(ב) לא יובאו במנין 48 השעות האמורות ימי מנוחה כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, הנהוגים לגבי נשיא בית המשפט המחוזי.

(ג) נשיא בית המשפט המחוזי יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון המדינה או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.

* נתקבל בכנסת ביום ו' באדר תשל"ט (5 במרס 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1360,

תשל"ח, עמ' 284.

1 ע"ר תשי"ח, חוט' א', עמ' 1.

2 ס"ח תשט"ו, עמ' 171.

5. אושר צו מעצר לפי חוק זה בשינוי או בלי שינוי, ידון נשיא בית המשפט המחוזי מחדש בענין המעצר לא יאוחר משלושה חדשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 4 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע הנשיא בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני הנשיא תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, וזאת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין.
6. (א) בהליכים לפי סעיפים 4 ו-5 מותר לסטות מדיני הראיות, אם נשיא בית המשפט המחוזי משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.
(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות, יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.
- (ג) בהליכים לפי סעיפים 4 ו-5 רשאי נשיא בית המשפט המחוזי לקבל ראיה אף שלא בנוכחות העציר או בא-כוחו או בלי גלגותה להם אם, אחרי שעיין בראיה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראיה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון המדינה או בבטחון הציבור; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.³
7. (א) החלטת נשיא בית המשפט המחוזי לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 5, ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון, שידון בערעור בשופט יחיד; לבית המשפט העליון יהיו כל הסמכויות שהוענקו לנשיא בית המשפט המחוזי לפי חוק זה.
(ב) הערעור לא יעכב את ביצוע הצו, אלא אם נשיא בית המשפט המחוזי או נשיא בית המשפט העליון החליט אחרת.
8. (א) בכפוף לאמור בסעיף 6 (ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 4, 5 ו-7.
(ב) שר המשפטים רשאי בצו להגביל את זכות הייצוג בהליכים לפי חוק זה למי שאושר לשמש סניגור צבאי בבתי הדין הצבאיים באישור בלתי מסוייג כאמור בסעיף 318 (ג) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.
9. הדיון בהליכים לפי חוק זה יתקיים בדלתיים סגורות.
10. נבצר מסיבה כלשהי מנשיא בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נעצר העציר, למלא תפקידיו לפי חוק זה, יבוא במקומו הנשיא התורן, ואם נבצר אף מהנשיא התורן למלא תפקידים אלה, יבוא במקומו הנשיא של בית משפט מחוזי אחר.
11. סמכויות שר הבטחון לפי חוק זה אינן ניתנות לאצילה.
12. תקנות 85 (י) ו-111 עד 112 ב לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945 4 – בטלות.
13. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לכיצועו, ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט – תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי חוק זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי חוק זה.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.
4 ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855.

14. (א) כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיף 3, יחולו על המעצר במקומות המעצר כאמור באותו סעיף הצווים וההוראות שניתנו על פי תקנה 111 (6) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, והם בתוקף בתכוף לפני תחילתו של חוק זה; אולם עצירים לפי חוק זה יופרדו בכל מקרה מאסירים שפוטים ומעצירים הממתינים למשפטם.

(ב) מי שהיה עציר בתכוף לפני תחילתו של חוק זה מכוח תקנה 111 האמורה, רואים אותו כאילו נעצר על פי חוק זה ביום תחילתו, לתקופה של ששה חודשים או לתקופה שתסתיים במועד שנקבע כצו שלפיו נעצר, הכל לפי המוקדם, וכאילו נשיא בית המשפט המחוזי אישר את המעצר.

15. תחילתו של חוק זה ביום ה-90 לאחר פרסומו ברשומות.

תחילה

ש מ ו א ל ת מ י ר
שר המשפטים

מ נ ח מ כ ג י ן
ראש הממשלה

י צ ח ק נ ב ו ן
נשיא המדינה

חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 6), תשל"ט-1979 *

1. בסעיף 1 לחוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957: (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הקובע", במקום "יב" יבוא "יג".

תיקון סעיף 1

2. בסעיף 4א (א) לחוק העיקרי, במקום "טו" יבוא "יז".

תיקון סעיף 4א

3. בסעיף 17 (ח) לחוק העיקרי, במקום "לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים" יבוא "לבית המשפט המחוזי" ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 17

"(ט) בית המשפט המחוזי ידון בשלושה והוא רשאי לאשר את החלטת ועדת העררים, לשנותה, לבטלה או להחזירה לוועדה.

(י) על ססק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן לערער לבית המשפט העליון אם נהקבלה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט העליון."

4. תחילתם של סעיפים 1 ו-2 מיום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977).

תחילה

ש מ ח ה א ר ל י ן
שר האוצר

מ נ ח מ כ ג י ן
ראש הממשלה

י צ ח ק נ ב ו ן
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ז' באדר תשל"ט (6 במרס 1978); הצעת החוק ודבריו חנבר פורסמו בח"ח 1386, תשל"ט, עמ' 98.
1 סי' תשי"ז, עמ' 103; תשי"ך, עמ' 88; תשכ"ט, עמ' 90; תשל"ג, עמ' 240; תשל"ז, עמ' 30; תשל"ח, עמ' 212.